

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jany Komínkové v právní věci **žalobkyně: S.K.**, státní příslušnost Ukrajina, *zastoupena JUDr. Petrem Novotným, advokátem, se sídlem Praha 2, Slezská 36*, proti **žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7.4.2015, čj. MV-78905-3/SO/sen-2013,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 7.4.2015, čj. MV-78905-3/SO/sen-2013, se **z r u š u j e** a věc se **v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 18.711,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. Petra Novotného, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 7.4.2015, čj. MV-78905-3/SO/sen-2013 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (*dále jen „prvostupňový správní orgán“*), ze dne 2.5.2013, čj. OAM-3016-20/DP-2013 (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí“*), na základě kterého byla zamítnuta podle § 46 odst. 1 s odkazem § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České

republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „ZPC“ nebo „zákon o pobytu cizinců“*) žádost žalobkyně o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za jiným účelem - zaměstnání. Žalobkyně požadovala, aby jí bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

2. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 2.9.2015 čj. 57 A 77/2015-19, byl žalobě přiznán ve smyslu § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (*dále jen s.ř.s.*) odkladný účinek.

II. Důvody žaloby

3. Žalobkyně poukazovala na nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodu porušení ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „správní řád“*), neboť správní orgány obou stupňů v rámci řízení nezjistily stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu a neopatřily si dostatečné podklady pro své rozhodnutí, ve smyslu § 50 odst. 2 správního řádu. Žalobkyně zdůrazňovala, že nebylo pravdou, že by byla pouze účelově zapsána jako jednatelka obchodní společnosti MARKODEX I.V. s.r.o., IČ: 24762636 a na jejím podnikání se jakkoli nepodílela, když je přesvědčena, že v jejím případě byly splněny všechny zákonné podmínky pro vyhovění podané žádosti o povolení dlouhodobého pobytu, a to za účelem zaměstnání ve společnosti SALVIR GRANT s.r.o. Správní orgány obou stupňů argumentovaly zejména samotnou výpověď žalobkyně, když však účelově interpretovaly její obsah v její neprospěch. Žalobkyně v rámci své výpovědi skutečně před prvostupňovým správním orgánem podrobně popsala svou činnost ve společnosti MARKODEX I.V. s.r.o., stejně tak uvedla předmět podnikání této společnosti, rovněž byla schopna popsat personální složení společnosti a dělbu činností mezi jednotlivými jednatelemi v rámci společnosti s tím, že hlavní slovo z nich měl s ohledem na jejich předchozí vzájemnou dohodu pan R.R. S ohledem na shora uvedené skutečnosti nebyl pravdivý závěr správních orgánů obou stupňů, že žalobkyně v předmětné společnosti žádnou činnost fakticky nevykonávala, neboť žalobkyně ve svém výsledku naopak přesně a konkrétně uvedla, co měla v rámci společnosti na starosti a jakým způsobem za společnost jednala a s kým dalším v rámci společnosti spolupracovala. Správní orgány obou stupňů z výsledku žalobkyně dovozovaly závěry, jež prokazatelně nekořespondovaly s jejím vyjádřeními ve věci. Žalobkyně považovala za nezákonné, aby byla za svou účast v předmětné obchodní společnosti sankcionována neudělením povolení k pobytu, když se touto svou účastí (ani faktickou činností ve společnosti) nedopustila žádného nezákonného jednání. Správní orgány obou stupňů si navíc i přes relativně obsáhlé odůvodnění napadeného usnesení neopatřily všechny dostupné důkazy nutné k objektivnímu posouzení daného případu, ale svou pozici si výrazně usnadnily de facto pouze hodnocením výpovědi žalobkyně. Správní orgány obou stupňů přitom nevyvinuly dostatečnou snahu o důkladné zmapování obchodní činnosti a aktivit společnosti MAXI FLASH s.r.o. (pozn. soudu: žalobkyně pravděpodobně myslela společnost MARKODEX I.V. s.r.o.,) a to ze všech dostupných zdrojů, zejména výpovědi dalších jednatelemi, případně společníků této společnosti. Žalobkyně se nedopustila nezákonného jednání, pokud si kromě pokračující účasti v uvedené společnosti nalezla ještě jiný zdroj obživy, a to v rámci zaměstnaneckého pracovního poměru ve společnosti SALVIR GRANT s.r.o., když v souladu s tím žalobkyně také požádala o povolení dlouhodobého

pobytu za účelem zaměstnání v této společnosti. Žalobkyně se proto domnívala, že nebyly splněny podmínky pro vydání napadeného rozhodnutí, a to zejména s ohledem na nedostatečně zjištěný skutkový stav věci, čímž bylo rozhodnuto na základě neúplné důkazní situace.

4. Žalobkyně dále spatřovala nezákonnost výroku napadeného rozhodnutí v porušení ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu. Podle tohoto ustanovení správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu. Veřejným zájmem byl především zájem na zachování všech zásad demokratického právního státu a na přijetí takového rozhodnutí, které mělo v tom kterém konkrétním případě zohledňovat, jak soukromé zájmy účastníka správního řízení, tak i soukromé zájmy osob, které by mohly být rozhodnutím správního orgánu dotčeny. Veřejný zájem je neurčitým právním pojmem, který měl být při aplikaci vykládán a používán správním orgánem striktně, s ohledem na základní ústavní zásady a ústavní limity výkonu veřejné správy. Pro aplikaci pojmu veřejného zájmu musela být tedy dána zřejmá intenzita zájmu na jeho aplikaci a nelze jej používat nahodile a svévolně. Ústavní soud k této otázce uvádí (Pl. ÚS 24/04), že: *„veřejný zájem v konkrétní věci by měl být zjišťován v průběhu správního řízení na základě poměrování nejrůznějších partikulárních zájmů, po zvážení všech rozporů a připomínek. Z odůvodnění správního rozhodnutí pak musí zřetelně vyplynout, proč veřejný zájem převážil nad řadou jiných partikulárních zájmů. Veřejný zájem je třeba nalézt v procesu rozhodování o určité otázce a nelze jej v konkrétní věci a priori stanovit.“* V souladu se shora uvedeným šlo další pochybení příslušných správních orgánů spatřovat v ignorování ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců, podle kterého měl správní orgán posuzovat, zda bude mít jeho rozhodnutí za následek nepřiměřený zásah do rodinného a soukromého života cizince. V této souvislosti prvostupňový správní orgán dokonce naopak - v rozporu se zákonem - konstatoval, že vůbec nebyl povinen hodnotit přiměřenost dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně. Postup správních orgánů tak mimo jiné zcela ignoruje současnou katastrofální situaci v domovské zemi žalobkyně, tj. na Ukrajině, kde dlouhodobě probíhal otevřený ozbrojený konflikt. Bylo tak zřejmé, že napadené rozhodnutí mělo jednoznačně za následek nepřiměřený zásah do rodinného a soukromého života žalobkyně.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Vzhledem k tomu, že se žalobní námitky shodují s námitkami odvolacími, odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

IV. Vyjádření žalobkyně při jednání

6. O věci samé rozhodl soud k návrhu žalobkyně po provedeném jednání, kterého se zúčastnil právní zástupce žalobkyně. Žalovaná svoji neúčast omluvila a souhlasila, aby soud jednal bez její přítomnosti. Soud tedy jednal ve smyslu § 49 odst. 3 s.r.s. bez přítomnosti žalované. Vycházel přitom z obsahu soudního spisu a správního spisu. Žalobkyně při jednání soudu odkázala na písemné vyhotovení žaloby.

V. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

7. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

8. Žaloba je důvodná.

Skutkový základ věci

9. Žalobkyně podala dne 21.1.2013 žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za (jiným) účelem - zaměstnání. Dle žádosti byla žalobkyně zaměstnána u společnosti SALVIR GRANT s.r.o., je svobodná, rodiče, její dítě a bratr žijí na Ukrajině. Ve výpisu z cizinecké evidence bylo uvedeno, že žalobkyně měla povolení ode dne 7.11.2011 do 27.2.2013 dlouhodobý pobyt na území České republiky za účelem výkonu manažer – účast v právnické osobě.

10. Prvostupňový správní orgán provedl dne 22.4.2013 výslech žalobkyně za přítomnosti jejího právního zástupce (protokol čj. OAM-3016-18/DP-2013). Na základě výpovědi žalobkyně prvostupňový správní orgán rozhodl ve svém rozhodnutí, že „*žádosti o vydání nového povolení za jiným účelem se nevyhovuje a povolení k dlouhodobému pobytu se neuděluje podle ust. § 46 odst. 1 s odkazem na ust. § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb., neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.*“ V prvostupňovém rozhodnutí bylo uvedeno, že žalobkyně nevěděla základní informace o společnosti MARKODEX I.V. s.r.o. jako například předmět podnikání, způsob jednání za společnost, její hospodářské výsledky a nikdy neuzavřela jménem společnosti smlouvu. Prvostupňový správní orgán spatřoval za jinou závažnou překážku dle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců skutečnost, že žalobkyně pobývajíc v období od 7.11.2011 do 27.2.2013 na území České republiky na povolení k dlouhodobému pobytu – účast v právnické osobě neplnila účel pobytu a pouze byla účelově zapsána jako jednatelka společnosti MARKODEX I.V. s.r.o., činnost jednatelky nevykonávala a pracovala jako zaměstnanec společnosti SALVIR GRANT s.r.o. Tyto skutečnosti dle prvostupňového správního orgánu bránily vydání povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem – zaměstnání.

11. V odvolání podanému proti prvostupňovému rozhodnutí žalobkyně uváděla podobné námitky, jako jsou uvedeny v žalobě. Zejména namítala, že se nedopustila nezákonného jednání, pokud si kromě účasti ve společnosti MARKODEX I.V. s.r.o. našla i jiný zdroj obživy v rámci zaměstnaneckého poměru u společnosti SALVIR GRANT s.r.o.

12. Žalovaná v napadeném rozhodnutí konstatovala, že bylo dostatečným způsobem prokázáno, že žalobkyně fakticky po dobu platnosti předchozího povolení k dlouhodobému pobytu nepůsobila jako jednatelka společnosti MARKODEX I.V. s.r.o., neboť z výsledku žalobkyně vyplynulo, že nevykonává žádnou činnost, jež jsou pro funkci jednatelky typické –

neuzavírala jménem společnosti smlouvy, nevykonávala obchodní vedení společnosti ani se nevěnovala vedení účetnictví. Žalobkyně byla povinna plnit účel předchozího pobytu – účast v právnické osobě, dokud nebude o její žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem – zaměstnání pravomocně rozhodnuto (tj. i v období tzv. fikce pobytu dle § 47 odst. 2 zákona o pobytu cizinců trvajícím od 28.2.2013). V rámci odvolacího řízení žalobkyně nepředložila žádný důkaz, kterým by prokázala, že fakticky jako jednatelka působila a působí. Dle žalované neplnění účelu pobytu je v souladu s judikaturou (například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27.12.2011, čj. 7 As 82/2011-81 a ze dne 19.1.2012, čj. 9 As 80/2011-69) závažnou překážkou pobytu cizince na území dle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců. Žalobkyně po dobu předchozího povolení k dlouhodobému pobytu i v období tzv. fikce pobytu účel pobytu podnikání – účast v právnické osobě neplnila, neboť funkci jednatelky ve společnosti MARKODEX I.V. s.r.o. vykonávala pouze formálně. K námitce, že kromě činnosti jednatelky pracovala žalobkyně v pracovním poměru a tím se nedopouštěla protiprávního jednání, žalovaná uvedla, že prvostupňový správní orgán ve svém rozhodnutí nehodnotil pracovní poměr žalobkyně u společnosti SALVIR GRANT s.r.o., ale žádost žalobkyně byla zamítnuta pro nevykonávání funkce jednatelky u společnosti MARKODEX I.V. a tedy neplnění účelu dlouhodobého pobytu – účasti v právnické osobě. Žalovaná na závěr napadeného rozhodnutí uvedla, že při postupu dle § 46 odst. 1 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců není povinna hodnotit přiměřenost dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně.

Právní hodnocení

13. Podle § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *pro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně § 31 odst. 1, § 33, 34, 37, 38, § 55 odst. 1, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. K žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu podle § 42 je cizinec dále povinen předložit doklad o cestovním zdravotním pojištění, které odpovídá podmínkám uvedeným v § 180j. Současně je povinen na požádání předložit doklad o zaplacení pojistného uvedeného na dokladu o cestovním zdravotním pojištění. To neplatí, jde-li o případy uvedené v § 180j odst. 4.*

14. Podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců *dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.*

15. Prvostupňový správní orgán dospěl v odůvodnění svého rozhodnutí k závěru: *„v období od 7.11.2011 do 27.2.2013 jste byla na území České republiky pouze účelově zapsána jako jednatel společnosti, aby Vám byl povolen pobyt na území České republiky, činnost jednatele jste nevykonávala, pouze jste zároveň pracovala u zaměstnavatele Salvir Grant s.r.o. (legálně na základě povolení od úřadu práce) jako zaměstnanec, nevěděla jste základní informace ke společnosti, na základě které Vám byl povolen Váš poslední dlouhodobý pobyt, jako jsou např. předmět podnikání, způsob jednání za společnost, hospodářské výsledky společnosti, zároveň jste sama nikdy žádnou smlouvu jménem společnosti neuzavřela, dospěl správní orgán k závěru, že jste neplnila účel pobytu, pro který Vám byl pobyt povolen. Toto bylo shledáno jako závažná překážka, která brání vydání*

platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání.“ Žalovaná se v odůvodnění napadeného rozhodnutí se závěrem prvostupňového správního orgánu ztotožnila a odvolací námitku žalobkyně, že nebyl prvostupňovým správním orgánem zjištěn ve smyslu § 3 správního řádu stav věci, o němž by nebyly důvodné pochybnosti a že přijaté řešení neodpovídá ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu okolnostem daného případu, hodnotila jako nedůvodnou a opírala o stěžejní důkaz a to účastnický výslech žalobkyně konaný v průběhu řízení před prvostupňovým správním orgánem.

16. Úkolem soudu proto bylo posoudit, zda v daném řízení nebylo porušeno ustanovení § 3 správního řádu, podle něhož *nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*

17. Podstatným pro posouzení důvodnosti této žalobní námitky je obsah výpovědi žalobkyně jako účastnice řízení, o kterou opřely správní orgány obou stupňů svůj závěr o neplnění účelu dosavadního povolení dlouhodobého pobytu za účelem podnikání – účasti v právnické osobě a tím o existenci jiné závažné překážky pobytu žalobkyně na území České republiky. Žalobkyně ve výslechu uvedla, že je jednatelkou společnost MARKODEX I.V. s.r.o. Uvedla, že tato společnost pronajímala byty, žalobkyně za společnost dvakrát týdně dávala informace na internet, hledala byty na internetu, za což si vydělala zhruba 5.000,- Kč měsíčně. Tyto prostředky jí vyplácel každý měsíc pan R. od června 2011 do konce roku 2012. Žalobkyně při výslechu uvedla sídlo společnosti MARKODEX I.V. s.r.o., uvedla kolik je jednatelů společnosti (žalobkyně ve svých odpovědích napoprvé uvedla, že společnost má 18 společníků a 2 jednatele a napodruhé se opravila a uvedla, že jsou 2 společníci a 18 jednatelů), výši základního kapitálu, kdo jsou její dva společníci (pánové R. a M.) a zároveň svými slovy vysvětlila předmět podnikání společnosti. Žalobkyně za společnost MARKODEX I.V. s.r.o. neuzavírala smlouvy, což dělal po vzájemné domluvě pan R. Neměla se společností smlouvu, jen s ní sepsali dokumenty. Žalobkyně nedokázala vysvětlit pojem „jednatel společnosti“, nevěděla, jakým způsobem jedná za společnost, neznala hospodářské výsledky společnosti a nevěděla, zda společnost zveřejňuje informace ve sbírce listin. Věděla, že účetnictví vede pan R. Zároveň měla žalobkyně uzavřený pracovní poměr od července 2010 ve společnosti SALVIR GRANT s.r.o., kde vyráběla, vážila a balila houskové knedlíky, za což si vydělala 8.000,- Kč měsíčně. Žalobkyně má na Ukrajině dítě narozené v roce 2011 a nic jí nebrání v odcestování na Ukrajinu.

18. V řízení o žádosti je dán rámec dokazování tvrzením žadatelky, neboť správní orgán není oprávněn namísto žadatelky její tvrzení jakkoli měnit či doplňovat. Bylo tudíž na žalobkyni, aby podrobně a konkrétním způsobem popsala, v čem spočívala v době povoleného dlouhodobého pobytu za účelem účasti v právnické osobě její činnost ve společnosti MARKODEX I.V. s.r.o. na území České republiky. Žalobkyně tvrdila konkrétní skutečnosti o své činnosti prováděné pro uvedenou společnost. Prvostupňový správní orgán ani žalovaná však k těmto tvrzením žalobkyně nepřihlédly. Tvrzení žalobkyně uvedená ve výpovědi účastnice řízení se měla stát podkladem pro jejich dokazování ve správním řízení. Důkazní břemeno se přesunulo v takovém případě na stranu správního orgánu, který měl postupovat podle § 50 odst. 2 správního řádu, podle něhož *podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán. Jestliže to nemůže ohrozit účel řízení, může na požádání účastníka*

správní orgán připustit, aby za něj podklady pro vydání rozhodnutí opatřil tento účastník. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost. Žalobkyně nebyla vyzvána, aby svá tvrzení prokázala, aby předložila důkaz svědčící o jejich pravdivosti. Ačkoliv navrhovala v odvolání, aby byli vyslechnuti jednatelé společnosti MARKODEX I.V. s.r.o., žalovaná k doplnění správního řízení v tom směru nepřistoupila. Žalobkyni tak nebyla dána v prvostupňovém řízení ani v rámci odvolacího řízení možnost, aby svá tvrzení o účasti v dané obchodní společnosti prokázala, aby se prokázání či neprokázání této skutečnosti stalo předmětem dokazování v daném správním řízení. Pokud by byla její tvrzení následně prokázána, bylo by nutné dospět k závěru, že dosavadní účel pobytu plnila. Povinnost zjistit ve smyslu § 3 správního řádu stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, ležela po provedeném výslechu žalobkyně jako účastnice řízení na správním orgánu, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Správní orgán byl limitován tvrzeními žalobkyně, tedy skutečnostmi žalobkyní uváděnými, ohledně nichž bylo nezbytné provést dokazování, ke kterému prvostupňový správní orgán ani žalovaná nepřistoupily. Soud proto shledal uvedenou žalobní námitku důvodnou.

19. Nedůvodnou naopak shledal soud námitku porušení § 2 odst. 4 správního řádu, podle něhož *správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.* A porušení § 174a zákona o pobytu cizinců, podle něhož *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.*

20. Dle žalobkyně prvostupňový správní orgán, resp. žalovaná, postupovaly ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu v rozporu s veřejným zájmem a nesprávně aplikovaly ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců na soukromý a rodinný život žalobkyně, neboť ignorovaly současnou katastrofální situaci na Ukrajině, kde dlouhodobě probíhá ozbrojený konflikt. Dle soudu v daném případě nebylo na místě posuzovat dopad rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně podle § 174a zákona o pobytu cizinců, a to s ohledem na skutečnost, že ze žádosti žalobkyně o povolení k dlouhodobému pobytu ze dne 21.1.2013 vyplývá, že je svobodná a její příbuzní (rodiče, bratr) a její dítě žijí na Ukrajině. Žalobkyní popisovaná situace na Ukrajině přímo nesouvisí s pobytoвым statusem žalobkyně v České republice. Soud by se jí zabýval za situace, kdy by rozhodoval o žádosti žalobkyně o udělení azylu na území České republiky, či o doplňkové ochraně podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Tato skutečnosti však nemohla být shledána důvodnou v řízení o žádosti o udělení dlouhodobého pobytu žalobkyně za území České republiky za účelem zaměstnání.

Závěr

21. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že je žaloba důvodná. Zrušil proto rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 1 s.r.s. pro vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c)

s.ř.s. pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém je žalovaný podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku.

VI. Náklady řízení

22. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto jí soud přiznal podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložila. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku a odměně advokáta stanovené podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (*dále jen advokátní tarif*). Zástupce žalobkyně, advokát, je plátcem daně z přidané hodnoty, proto se částka odměny advokáta zvyšuje o DPH vypočtenou podle zákona č. 235/2004 Sb. za použití sazby platné v době rozhodnutí soudu, tj. 21 %.

23. Zástupce žalobkyně požadoval při jednání soudu dne 31.5.2016 na nákladech řízení náhradu za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání ve věci samé - žaloba, účast při soudním jednání), za 3 režijní paušály za tyto úkony, náhradu za cestu z Prahy do Plzně a zpět, náhradu za promeškaný čas, to vše zvýšené o DPH.

24. Sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního činí podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 advokátního tarifu činí 3.100,- Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku 300,- Kč.

25. Odměna advokáta sestává ze 3 úkonů právní služby, a to jeden úkon podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu (převzetí a příprava věci), jeden úkon podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (písemné podání ve věci samé - žaloba) a jeden úkon podle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu (účast na jednání soudu dne 31.5.2016), tj. včetně paušální částky **10.200,- Kč** (9.300,- Kč + 900,- Kč).

26. Náhrada cestovních výdajů advokáta vozidlem Mazda 3, spz: ... za 100 km ze sídla advokáta (Slezská 36, Praha 2) do sídla soudu (Veleslavínova 40, Plzeň) a zpět činí **1.157,98 Kč** (760 + 397,98). Základní sazba dle § 1 písm. b) vyhlášky č. 385/2015 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad (*dále jen „vyhláška č. 385/2015 Sb.“*) činí **760 Kč** (u osobních silničních motorových vozidel 3,80 Kč za 1 km jízdy; 3,80 x 200 = 760). Náhrada za pohonné hmoty činí **397,98 Kč** [výše průměrné ceny za 1 litr pohonné hmoty podle § 158 odst. 3 věty třetí zákoníku práce činí podle § 4 písm. a) vyhlášky č. 385/2015 Sb. u Benzínu 95 29,70 Kč; průměrná spotřeba na 100 km dle technického průkazu činí 6,7 litrů/100 km; množství spotřebované pohonné hmoty = 6,7 x 2 = 13,4; násobek ceny pohonné hmoty 29,70 Kč a množství spotřebované pohonné hmoty 13,4 = 397,98 Kč].

27. Náhrada za promeškaný čas podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu činí za cestu z Prahy do Plzně a zpět **800,- Kč** (8 půlhodin po 100 Kč).

28. Odměna advokáta sestává z odměny za právní služby včetně režijních paušálů v částce 10.200,- Kč, náhrady cestovních výdajů 1.157,98 Kč, náhrady za promeškaný čas 800,- Kč, tj. **12.157,98 Kč** a DPH z této částky **2.553,1758 Kč**, a činí celkem **14.711,1558 Kč**.

29. K odměně advokáta bylo připočteno **4.000,- Kč** za zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3.000,- Kč dle položky 18 bod 2. písm. a) Sazebníku poplatků, přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen zákon o soudních poplatcích) a za zaplacený soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví ve výši 1.000,- Kč podle pol. 20 Sazebníku poplatků, přílohy zákona o soudních poplatcích.

30. Náklady řízení tak činí 18.711,1558 Kč, zaokrouhlené na **18.711,- Kč**. K plnění byla podle § 64 s.ř.s. k § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. s ohledem na technické možnosti žalovaného správního orgánu stanovena třicetidenní lhůta, platební místo bylo podle § 64 s.ř.s. k § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. stanoveno k rukám advokáta žalobkyně.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.**
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 31. května 2016

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová